

[Domov](#)[Zapisano](#)[Dogajanje](#)[Blog](#)[Novosti](#)[Naročila](#)[Oglaševanje](#)[Turizem](#)[O nas](#)[EN / IT](#)[Domov](#) » [Zapisano](#) » [Jedmato](#) » Neuradno kosanje slovenskih, nemških in avstrijskih vinarjev v Flohu

Neuradno kosanje slovenskih, nemških in avstrijskih vinarjev v Flohu

Neuradno kosanje slovenskih, nemških in avstrijskih vinarjev v Flohu

Morda malce nenavadna, a vendarle promocija gostišča in vin, med njimi tudi slovenskih, se je zgodila drugi januarski petek v gostilni Floh v Langenlebarnu ob Donavi, slabe pol ure vožnje severozahodno od Dunaja. Restavracija z vinsko karto, na kateri je približno 1600 vin (od naših se spomnimo Marjana Simčiča, Movia in Santomasa), je kot ena od osmih avstrijskih restavracij tudi članica JRE (Jeunes Restaurateurs d'Europe).

Flohweineuropacup 2009 so poimenovali neuradno tekmovanje vinarjev, seveda ob prijetni večerji. Avstrijo je v belih majicah zastopala zmagovalna ekipa s prejšnjih njihovih tekmovanj, torej vinarji iz Langeloisa pod taktirko Williija Bründlmayerja. Z njegovo penino (Bründlmayer Brut 2004) so se naši bralci srečali na nepozabnem večeru pri Isteniču in med zakritimi petimi penečimi vini jim je takrat celo najbolj ugajala. Tokrat je imel Willi čast s svojim penečim vinom (Brut 2005) ob avstrijski penini iz sauvignona (Steininger 2007) in nedegoržirani, nam že dobro znani rose penini Puro (Movia), začeti tekmovanje. Nemci so pod vodstvom Sandre Kuhn vključno s svojimi navijači po nogometno prišli tekmovat v črnih majicah. Tudi sicer je vzdušje na trenutke ob glasnem oglašanju piščalke v sodniško majico oblečenega chefa Josefa Floha spominjalo na nogometno tekmo. Omenjena vodja nemške ekipe Sandra se je pozneje s svojim kremenastim, kresilnim, mineralnim in rahlo botritičnim rencem 2006 pomerila ob precej zahtevni, morda celo malo zmedeni jedi, preprosto poimenovani zeljna enolončnica, s Sutorjevo Burjo 2006 iz dvojih magnumov. Slovenska vina so v dokaj pronacionalno obarvanem navijanju (vsak je pač predvsem navijal za svoje) seveda izstopala. Kljub temu, da so bila vsa vina neprepoznavno servirana iz steklenih vrčev, se je Primorce dalo nedvoumno prepoznati že po močnejših barvah, v nosu in na jeziku pa tudi ni bilo ravno dosti dvomov. Burja je v svojem krogu edina od naših uspela premagati oba severnejša tekmeca.

Pod vodstvom ambasadorke naših vin v Avstriji, gospe Slavke Fraueneder in Aleša Kristančiča (Movia) so se ob večerji pomerila še Jakončičeva bela Carolina, za njo Veliko belo (Movia, 2004), že omenjena Burja, pri glavni jedi med rdečimi Santomasov refošk Antonius 2003 in zunaj konkurence Simčičev Teodor rdeče 2004. V konkurenci pa potem med sladkimi še Marjanov Leonardo 2004. Končni rezultat glasovanja prisotne publike je bil seveda ob navijanju za svoje tudi pod vplivom prevladujočega okusa tamkajšnjih pivcev. Pač ni šlo za strokovno ocenjevanje in sveža severna vina z neposrednimi primarnimi aromami ob prekrivanju kislin s sladkorjem v takem okolju večinoma razmeroma gladko potolčejo drugačna vina, čeprav so se primorska po mnenju našega omizja s hrano ujemala bolje od konkurence. M. M.